

Schmidt och Viik. Vid protokollet undertecknad Skolstyrelsen Skriftförare.

§ 1.

Justerades och godkändes protokollet för senaste sammanträde med det tillägg nästa § omförmäler.

§ 2.

10 På Ordförandens hemställdan beslöt Skolstyrelsen, att på någon för ändamålet tjenlig tomt låta inom året uppföra ett Skolhus enligt den planritning, som nu förevisades, antogs och påtecknades, samt att, då det bifogade kostnadsförslaget utvisar, att byggnaden äfven efter afdrag af åtskilliga för öfverflödiga ansedda kostnader kommer att tarfva en omkostnad af 1 400 R^ub^el Sⁱl^fv^er, till byggnadsfondens förstärkning använda ett års belopp af den ränta, Hans Kejs^erliga Majestät Nådigst för Flickskolans behof anslagit, hvarigenom en summa af 1 300 R^ub^el Sⁱl^fv^er blifver för ändamålet tillgänglig, och att till inköp af tomt och återstående byggnadsomkostnad upptaga ett lån till så stort belopp, som nödigt blifver, och till betäckande af räntan för detsamma använda behöflig del af det Kejs^erliga anslaget för 20 följande år, tills sagde lån genom någon Skolstyrelsens åtgärd kan blifva återbetaladt. Och pröfvades lånesumman icke böra uppgå högre än till 400 R^ub^el Sⁱl^fv^er, äfvensom detsamma ansågs kunna mot inteckning i Skolans hus och gård erhållas till ränta å fem för hundra.

§ 3.

30 Skolstyrelsen behagade befullmäktiga undertecknad att i samråd med Fru Ordföranden och Mamsell Charlotte Aspelund, skolans Ekonom, vidtaga de för inköp af tomt och Skolhusets uppförande nödiga åtgärder samt att å Skolstyrelsens vägnar ingå för företagets utförande nödiga köpeafhandlingar och penningtransaktioner.

§ 4.

Härefter åtskildes Skolstyrelsens ledamöter, hvilka sammanträdt i undertecknads boningslokal. Datum som ofvan.

Joh. Vilh. Snellman

40

171 J. J. TENGSTRÖM – J. V. SNELLMAN 26. V 1849
HUB, JVS handskriftssamling

Helsingfors den 26. Maj 1849.

Bäste Bror.

10 Det hopp vi så länge, så många år, med så glad förtröstan och för oss så kärt, hafve burit och hyst, det är alltså till intet gjordt, det har gått i rök, det hoppet att vi skulle få Dig hit och sluta Dig inom vår lilla krets, jemte det Du skulle tillhöra det Allmänna. En tomhet återstår liknande den efter förlusten af något, som man verkligen redan ägt. Hvad det dock skulle gjort mig godt på gamla dagar, att återfå här på ort och ställe en förbindelse till ersättning för dem som upplösts, och ej blott till ersättning må jag säga,

Det första och närmaste är nu, att få ett nytt föremål för bestämdt

deltagande hvad Dig beträffar, att få höra, hvar och huru Du ärnar slå ner Dina bopålar. Att Du njuter tjänstledighet hafve vi sett af Tidningarna. Men ingen underrättelse har inlupit om hvad Du förehar. Och kanske är detta ej eller ännu varaktigare afgjort. Ett behof var det emellertid, att få härmedelst tillönska Dig allt godt på det håll, dit Du vänder Dig, samt att uttala en önskan, det något måtte för Dina vänners tillfredsställelse härstädes snart förspörjas om redbara för Din framtid öppnade, utsigter. Något faller mig nu in, som jag förr aldrig tänkt uppå, och således än mindre kunnat omtala för någon. Månne Kellgrens och Tikkanens bolag icke skulle kunna inrymma äfven Din verksamhet samt i och med detsamma utsträcka sin horisont? Genom föreningen skulle ju skilda riktningar af verksamhet kunna göras fruktbarare både för allmänheten och för Herrarna sjelfva? Men, som sagdt, mitt förslag är helt och hållet ögonblickets infall. I allt fall kan jag nu i hast åtminstone icke finna, att icke det kunde hafva sina lofvande sidor. Jag tager dock för afgjort, att Du för detta har, i sigte ett gifvet mål och dermed förenad lefnadsställning. Dagligen, kan jag säga, hafve vi här dessa tider kommit ihåg Dig och talt om Dig. Att jag icke skrifvit, var alltså icke glömska. Tack, sent omsider, för Ditt bref af den 9. Aprill. Att Du icke ville utsätta Dig för andra gången för enahanda underkännande, som det Dig sednast vederfarits, kan och bör ingen undra öfver. Det finnes dock en utbredd öfvertygelse inför hvilken Du af en sådan befarad ny motgång, om den skulle inträffat, visserligen alls intet skulle hafva lidit. Men nekas kan också icke, att icke Du varit och är berättigad, till den känsla af stolthet, som bestämt Ditt beslut. Och emedan det bästa väl numera är, att Du icke må behöfva ångra Dig, så får jag nämna, att för närvarande icke ens någon enda Adjunkts lön vid Universitetet står ledig. Denna omständighet utgjorde visserligen en vigtig betänklighet då ännu fråga var, om Du borde söka Philosophie Adjunkten eller icke. Härtill kommer ett dessa dagar utspriddt rykte om förestående »reorganisation» af hela Universitetet! Mannerheim, Nordenstam, Rein, Laurell, Assessor Bergbom, Lektor Bergenheim nämnas såsom ärnade att uppgöra förslag! Men, som sagdt, ett blott rykte är min enda källa, ännu till detta ögonblick.

Jag lefver tillbakadragen, såsom det synes mig anstå en gammal man. Sällan, ganska sällan, träffar jag fordna embetskamerader. Min umgängeskrets är den jag har gemensam med hela min familie. Castréns hemkomst var mig kär. Jag tycker mig sympathisera med honom, så gammal jag är, alldeles ovanligt, i ett som annat. Och det klingar så ljufligt då man hör någon, för hvilken man i det hela måste hysa respekt, så der instämma i samma toner och samma åsigter, hvartill man sjelf gerna sluter sig eller hvarmed man står införlifvad och sammansmidd, Castrén är glad och rask till lynnet, språksam och meddelsam, oaktadt de stora mödor han utstått, och den ödsliga enslighet, hvori han så länge befunnit sig. Men svag är hans hälsa. Öfver sommaren stannar han här i Helsingfors.

Kellgren arbetar nu ifrigt på sitt Specimen. Men knappt blifver det om tid, för att han, som afsigten vore, skall få ut det inom denna Termin. Genom sin industri rörelse har han, åtminstone till en början, alltför många jern i elden på en gång. Först efter sin hemkomst delade han sig också för mycket, och dervid åt ett och annat håll, som just icke var det värdt, efter hvad jag tyckte. Men sällan kommer en annans, en äldres, erfarenhet en yngre till godo. Denna erfarenhet har jag långt för detta. Jag håller af honom, såsom eget barn. Med mycken, som mig

synes, ovanlig praktisk fallenhet förenar han ett sanguiniskt temperament. Måtte detta bära sig! Hederlig, älskvärd, ett godt hufvud är han. Skulle han vara min naturlige son, så skulle jag naturligtvis icke så här berömma honom. Nu anser jag mig mindre jäfvig. Men i allt fall kan jag icke så här uttala mig här annorstädes än just hemma.

Af Cygnæi historiska Handlingar är nu första delen ute. Att han fortfar tala om sig sjelf, sticker alltför bjert af emot den historiska objektivitetens fordringar. Det bär alldeles af till fanders, då han nu håller på att blifva eller redan är mogen man. Jag finner i detta afseende
10 mycken likhet mellan honom och Atterbom. – Att han skiljt sig från Österbottniska Kuratorsbefattningen och att Ingman nu intagit hans plats, har Du väl hört. Det förra lärer föranledts af någon söndring. En mycket välgörsam inflytelse har han länge utöfvat på ungdomen. Att han genom besvär hos kansler (nej, det är sannt, de lära icke blifvit i Petersburg framgifna), rättare genom kanslers omedelbara ändring af Consist^{ori} beslut fått Alexandersstipendiet utan skyldighet att resa om icke till Sverige, torde försports. Ett ingrepp i laglig form har dermed åter skett. Alcenius gick sålunda miste. I förbigående sagdt,
20 tycktes Du mig hafva, i Litt^{eratur} Bl^{ade}t, allt för öfverflödigt tilldelat beröm åt Joukahainens A–s. Castrén och jag hafva derom förenat oss. Men detta är en sak för sig. Cygnæus behöfde för sin ekonomiska ställning visserligen, stipendiet. Men detta är också en sak för sig. – Allt ännu stå Jahrbücher der Gegenwart för 1847 uppskrefna på mig, å Bibliotheket; hvilket jag nämner för deras återställande, när det passar sig. Denna tidskrift afstannade i fjol, 1848, midt i året, utan uppgifven orsak., Sannolikt härrörde det deraf, att Redaktörerne blefvo representanter i Frankfurt. – Finska Gardet skall härifrån gå på fartyg till Riga, der det bör vara inom två veckor härefter. Trossen sättes härifrån öfver till Reval, för att landvägen framskaffas till samma Riga.
30 Om det bär af till Danmarks hjälp eller mot Ungrarne, är tveksamt. Kanske stannar expeditionen ännu. Men utrustningen, är ställd på krig. – Som jag i går hörde sägas, skall General Guvernören i bref till Senaten förklarar, det Honom anordnandet om Finlands Allmänna Tidning tillkomme, och att Tidningens utgifvande hädanefter skulle stå, under General Guvernörs Kansliet härstädes. Den skulle få större format. Enligt privat supposition vore Meurman utsedd till Redaktör. Jag berättar hvad som berättas, och sladdrar såsom ålderdomens rättighet är. Reflexionerna anställer Du sjelf. Jag har bortglömt det sorgliga ämnet för, början af detta bref. Det uttager alltid sin rätt i min
40 åtanka. Måtte Du sjelf kunna förgäta och glömma! Hälsningar från mitt hem till Dig och Din Fru frambäras härmedelst slutligt af

Din Vän
J. J. T.

172 J. V. SNELLMAN – A. W. SOLDAN
RA, Släkten Soldans samling

50

Anhållles ödmjukast om Läseordningen för Ungdomarna på ett par timmars lån.

Joh. Vilh. Snellman